

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6Csp/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201557
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8618201557.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobkyne Bc. R. E., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX T., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, Centrálna 274, 089 01 Svidník proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava -Ružinov, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie v sume 1 001,92 eura, takto

rozhodol:

- I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Svidník č. k. 6Csp/75/2018-26 zo dňa 9.10.2018.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 501,92 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Vo zvyšku žalobu zamietá.
- IV. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 29.9.2018 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 001,92 eura. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Csp/26/2017 sa úspešne domáhala ochrany svojich spotrebiteľských práv, najmä pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmluve o spotrebiteľskom úvere, aj vo vzťahu k neoprávnenému obohateniu zo strany žalovaného ako dodávateľa. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo 13.9.2017, sp. zn. 2Csp/26/2017-59 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 12.7.2018, sp. zn. 20Co/36/2018-89 bolo súdom rozhodnuté predovšetkým o
6Csp/75/2018
-2-

určení neprijateľných zmluvných podmienok a o povinnosti vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 501,92 eura. Rozhodnutia súdov sú už právoplatné. Súd vo svojich rozhodnutiach judikoval porušenie spotrebiteľských práv zo strany žalovaného ako dodávateľa, pričom napr. v bode 24. rozsudku odvolacieho súdu tento konštatoval: „24. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmluvy už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať priamo v zmluve úrokovú sadzbu a ročnú percentuálnu mieru nákladov umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných

inštitúcii poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením tak podstatného údaja, akým je výška úrokovej sadzby a výška RPMN priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, nastane zákonom predpokladaná sankcia, t. j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobcu) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmenný (nepriamy úmysel). Odvolací súd konštatuje, že konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobcovi, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľka voči žalovanému ako dodávateľovi spotrebiteľského úveru úspešne domáhala svojich spotrebiteľských práv, o čom svedčia vyššie uvedené rozhodnutia súdov, vzniklo jej právo na primerané finančné zadosťučinenie. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal voči spotrebiteľovi recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, pričom primerané finančné zadosťučinenie má poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a zároveň odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v zmluve o spotrebiteľskom úvere používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky alebo v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa minimálne o sumu vo výške 501,92 eura (žalobkyňa ako dlžníčka žalovanému ako veriteľovi na úver zaplatila sumu 810,18 eura, hoci žalovaný jej na úver poskytol len sumu 308,26 eura). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si žalobkyňa voči žalovanému uplatňuje právo na finančné zadosťučinenie vo výške 1 001,92 eura, jednak z titulu neprijateľných zmluvných podmienok v Zmluve o revolvingovom úvere a jednak z dôvodu konania žalovaného spôsobilého žalobkyňu spôsobiť materiálnu ujmu.

2. V spore bol tunajším súdom vydaný platobný rozkaz č. k. 6Csp/75/2018-26 zo dňa 9.10.2018.

6Csp/75/2018

-3-

3. Podľa § 266 ods. 1 CSP platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

4. Podľa § 267 ods. 3 a 4 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>. Uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručuje súd do vlastných rúk; žalobcovi spolu s uznesením doručí aj odpor.

5. Vzhľadom k tomu, že žalovaný podal v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu, súd vo výroku I. rozsudku platobný rozkaz zrušil.

6. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 22.10.2018 uviedol, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., na ktoré sa odvoláva. Na základe žalobcom tvrdených skutočností nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Rovnako z podanej žaloby nevyplývajú ani skutočnosti, ktoré by odôvodnili výšku požadovaného nároku. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Z formulácie zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove s

ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia, je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Rozhodnutia, na ktoré žalobkyňa odkazuje, nie sú rozhodnutiami o porušení ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Neexistenciu uvedeného nároku je predovšetkým možné vyvodiť z toho, že rozhodnutie v konaní sp. zn. 24C/175/2015 a 8Co/32/2017 nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej právnym predpisom na ochranu spotrebiteľa. Predpoklad uvedený v zákone, cit. „úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ vyžaduje rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. Z podanej žaloby nevyplývajú ďalej žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/159/2015, kde súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že z hypotézy § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré priznáva spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa
6Csp/75/2018

-4-

rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinnosti zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Poukazuje na to, že žalobkyňa si v konaní vedenom pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 7Csp/57/2018 a pod sp. zn. 5Csp/58/2018 uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Postup žalobkyne, ktorý v zásade od každého ňou iniciovaného konania (žalobkyňa podávala žaloby samostatne bez toho, aby podala jednu žalobu, čo nemá žiadny oprávnený vecný alebo procesný význam) odporuje účelu hore citovaného zákonného ustanovenia. Z postupu žalobkyne, ktorá bez relevantného dôvodu nepodala jednu žalobu, ale x žalôb, by potom vyplývalo, že by ešte aj každú ňou podanú žalobu mohla rozdeliť na ďalšie a ďalšie čiastkové žaloby, čo by zrejme malo viesť k tomu, že každým takto iniciovaným čiastkovým konaním by si uplatňovala požiadavku na finančné zadosťučinenie. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať, resp. vôbec či má takto vznikať primerané finančné zadosťučinenie. Žalovaný napáda nielen dôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie čo do jeho základu, ako aj čo do jeho výšky. Žaloba obsahuje nedostatky, ktoré neumožňujú vecne sa k jej obsahu vyjadriť, a pokiaľ tak sa zamýšľa urobiť na pojednávaní, potom ide o postup porušujúci rovnosť strán a tiež ustanovenia Civilného sporového poriadku, ktoré definujú, čo všetko sa považuje za zmenu žaloby. Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhuje, aby súd zrušil platobný rozkaz a po prejednaní veci podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. Žalobkyňa v replike uviedla, že je možné súhlasiť s tým, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení je ustanovením s tzv. „relatívne neurčitou hypotézou“. Ďalej však dopĺňa, že toto nestanovuje žiadne kritéria pre primerané finančné zadosťučinenie, najmä pre určenie jeho výšky, snád s výnimkou subjektívneho kritéria primeranosti. Žalovaný tvrdí, že rozhodnutia, od ktorých žalobkyňa odvodzuje svoj nárok, nie sú rozhodnutiami o porušení ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Nebolo azda rozhodnutiami súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Csp/26/2017 v spojení s odvolacím konaním vedenom na Krajskom súde Prešov pod sp. zn. 20Co/36/2018 právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľných zmluvných podmienok a tiež o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie z dôvodu, že úver poskytnutý žalobkyni je bezúročný a bezpoplatkový? Nemôže byť pochybnosti o tom, že neprijateľné zmluvné podmienky boli určené samotným súdom a bezúročnosť a bezpoplatkovosť jednoznačne vyplýva z predmetných rozhodnutí súdu. Má za to, že práve ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách uzatváraných s dodávateľmi je pilierom spotrebiteľského práva tak, ako

vyplýva z únievého práva a vnútroštátnych noriem. Podobne aj právo spotrebiteľa domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyplýva z platnej právnej úpravy. Pokiaľ je v súdnom konaní uplatnený spotrebiteľom nárok na plnenie, napr. na bezdôvodné obohatenie, majúci základ v spotrebiteľskej zmluve, súd pre priznanie tohto majetkového práva predsa v rámci posúdenia jeho oprávnenosti musí posudzovať aj napr. otázku dodržiavania alebo porušovania povinností na strane dodávateľa, čo v tomto konkrétnom prípade bolo posúdené tak, že v dôsledku porušenia povinností žalovaným ako dodávateľom vznikol žalobkyni ako spotrebiteľke nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ žalovaný tvrdí opak, potom by to vysvetľovalo tú skutočnosť, že v rámci svojho vyjadrenia k žalobe odkazuje absolútne na iné rozhodnutia (rozhodnutie v konaní 24C/175/2015 a 8Co/32/2017) ako sú 6Csp/75/2018

-5-

rozhodnutia, od ktorých žalobkyňa odvodzuje svoj nárok. Proces úspešného uplatnenia spotrebiteľských práv a uplatnenia porušenia práv a povinností vychádzajúcich z predpisov o ochrane spotrebiteľa bol v prípade žalobkyne nepochybne zavŕšený právoplatnosťou rozhodnutí súdu v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Csp/26/2017-59 v spojení s odvolacím konaním vedenom na Krajskom súde Prešov pod sp. zn. 20Co/36/2018. Právo na primerané finančné zadosťučinenie je dané bez toho, aby porušenie spotrebiteľských práv alebo povinností voči spotrebiteľovi spôsobovalo na strane spotrebiteľa akúkoľvek ujmu, nakoľko postačuje samotná spôsobilosť ujmu spôsobiť, teda spôsobilosť porušenia práv alebo povinností viesť k ujme. Napriek tomu, že v zmysle už uvedeného právo na primerané finančné zadosťučinenie je dané už bez toho, aby porušenie spotrebiteľských práv alebo povinností voči spotrebiteľovi spôsobovalo na strane spotrebiteľa akúkoľvek ujmu, v danom prípade dokonca došlo aj k majetkovej ujme tým, že žalovaný zinkasoval od žalobkyne sumu vo výške až 501,92 eura, pričom s touto sumou žalobkyňa nemohla disponovať a bola nútená sa naďalej zadlžovať. V dôsledku nelichotivej finančnej situácie, táto bola nútená odísť pracovať do zahraničia. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje, že žalobkyňa si na tunajšom súde uplatňuje viacero nárokov na primerané finančné zadosťučinenie, tak je to len z toho dôvodu, že zo strany žalovaného došlo v rámci viacerých vzťahov k viacerým porušeniam práv spotrebiteľky. Nie je nám známy „model“ prezentovaný žalovaným o možnostiach „rozdeliť každú žalobkyňou podanú žalobu na ďalšie čiastkové žaloby, čo by mohlo viesť k ďalším konaniam“. Žalobkyňa postupovala a aj postupuje len zákonným spôsobom, čoho výsledkom sú právoplatne rozhodnuté spory v jej prospech, pričom keďže išlo o viaceré samostatné nároky, uplatnené viacerými samostatnými žalobami, z dôvodu úspešného uplatnenia práv zo strany žalobkyne je oprávnená uplatniť si aj svoje samostatné práva na primerané zadosťučinenia, a to za každé takéto úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených predpismi o ochrane práv spotrebiteľa.

8. Na pojednávanie dňa 28.10.2020 sa nedostavil predvolaný právny zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 27.9.2020 z dôvodu hospodárnosti. V ospravedlnení súhlasil, aby súd konal v neprítomnosti žalovaného s tým, že žalovaný sa v celom rozsahu pridŕžiava svojich písomných vyjadrení vrátane návrhu, aby konajúci súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a súčasne zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. Súd v zmysle § 180 CSP spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

9. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 2Csp/26/2017-59 zo dňa 13.9.2017, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/36/2018-89 zo dňa 12.7.2018 a zistil tento skutkový stav:

10. Z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 2Csp/26/2017-59 zo dňa 13.9.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 20Co/36/2019-89 zo dňa 12.7.2018 súd zistil, že žalobkyňa voči žalovanému úspešne uplatnila na tunajšom súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa a v predmetnom rozsudku súd vo výroku I. a II. určil, že zmluvné podmienky v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500034202 zo dňa 31.10.2013 uvedené v bode 8., ods. 8.1. a 8.4. ohľadom Dohody o poskytnutí služby sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a vo výroku III. rozsudku rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 501,92 eura, nakoľko žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne o uvedenú sumu obohatil.

6Csp/75/2018

-6-

11. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že na žalobe trvá. Má za to, že čo do základu nároku na primerané finančné zadosťučinenie tento nemôže byť sporný, keďže žalobkyňa bola v základnom konaní vedenom na tomto súde o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia pod sp. zn. 2Csp/26/2017 plne úspešná. Zo strany súdu bolo konštatované viacnásobné porušenie jej spotrebiteľských práv, a preto uplatnený nárok je aj čo do výšky plne dôvodný. Pri výške uplatneného nároku 1 001, 92 eura teda žalobkyňa vychádzala z toho, že súd v konaní sp. zn. 2Csp/26/2017 jednak určil neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve medzi žalobkyňou a žalovaným, na základe ktorých si žalovaná ako poskytovateľ úveru inkasovala neplatne dohodnuté poplatky, ktoré podľa jeho názoru sú v rozpore s dobrými mravmi a jednak žalobkyni nie že hrozila, ale vznikla ujma vo výške 501,92 eura. Práve tejto sumy sa musela v základnom konaní domáhať od žalovaného, keďže sa o túto sumu bezdôvodne obohatil. Navrhol žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania v plnej výške.

12. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

13. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

15. V prejednávanej sporovej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, stačí, ak tá ujma tu je, teda je bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od

6Csp/75/2018

-7-

opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia súčasne pôsobí preventívne.

16. Na základe vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami mal súd za preukázané, že základ nároku žalobkyne je bezpochyby daný, nakoľko v tomto prípade je splnený jediný predpoklad pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorým je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Bolo preukázané, že žalobkyňa si voči žalovanému úspešne uplatnila na tunajšom súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa. V rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 2Csp/26/2017-59 zo dňa 13.9.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 20Co/36/2019-89 zo dňa 12.7.2018 súd vo výroku I. a II. určil, že zmluvné podmienky v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500034202 zo dňa 31.10.2013 uvedené v bode 8., ods. 8.1. a 8.4. ohľadom Dohody o poskytnutí služby sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a vo výroku III.

rozsudku rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 501,92 eura, nakoľko žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne o uvedenú sumu obohatil, a to z dôvodu, že žalovaný pri uzatváraní uvedenej zmluvy porušil zákonné povinnosti, na základe ktorých súd poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. V prejednávacom prípade teda možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení úveru a teda k strate finančných prostriedkov. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné a viacnásobné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Pri výške uplatneného nároku v sume 1 001, 92 eura žalobkyňa vychádzala z toho, že súd v základnom konaní jednak určil neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve medzi žalobkyňou a žalovaným, na základe ktorých si žalovaný ako poskytovateľ úveru inkasoval neplatne dohodnuté poplatky a jednak žalobkyni nie že hrozila, ale reálne vznikla ujma vo výške 501,92 eura, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Ak má mať primerané finančné zadosťučinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa, možno prijať argumentáciu, že primerané finančné zadosťučinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu, ako je to v prejednávacom spore, do skutočného vydania

6Csp/75/2018

-8-

bezdôvodného obohatenia dodávateľom bola aj spôsobená. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia žalobkyni, ak majú byť naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 501,92 eura, ktorú žalobkyňa bezdôvodne uhradila žalovanému a ktorú sumu bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni v základnom konaní. Súd má za to, že priznať žalobkyni ďalšiu sumu 501,92 eura ako finančné zadosťučinenie aj za určenie neprijateľných zmluvných podmienok by bolo neprimerané, nakoľko aj keď žalovaný uviedol v zmluve tieto poplatky (51,74 eura a 26,88 eura), súd tieto považoval za neplatne dohodnuté a celý úver v základnom konaní za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný si ani neuplatňoval nárok vyplývajúci z absolútne neplatných zmluvných podmienok. Na základe uvedeného je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a jeho priznaná výška je primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, pričom vo vzťahu k žalobkyni - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia tak, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku a vo zvyšku vo výroku III. rozsudku žalobu zamietol.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. O trovách konania súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu a to napriek zamietnutiu žaloby vo zvyšku, pretože výška priznaného finančného zadosťučinenia závisela

od úvahy súdu a čo do základu bola žaloba podaná dôvodne. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

6Csp/75/2018

-9-

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.